

ADVOKATPARTNERSELSKAB
WWW>NNLAW.DK

FREDERIKSBERGGADE 16
1459 KØBENHAVN K

CVR. NR. 32 30 33 74

TEL +45 33 11 45 45
FAX +45 33 11 80 81

LFB@>NNLAW.DK

12. SEPTEMBER 2018
REF. 66.249

NOTAT OM GRUNDLAGET FOR AT AFREGNE FORTOVSTAKSTERNE FOR 2018 OG FOR OPKRÆVNING AF ADMINISTRATIONSTILLÆG EFTER VEJLOVEN

Københavns Kommune, Teknik- og Miljøforvaltningen, har i en mail af 31. august 2018 anmodet om et notat, der beskriver grundlaget for at afregne fortovstaksterne for 2018 på følgende måde:

- For 1. halvår ud fra forvaltningens kontrolbud i delubbuddet af fortovsordningen
- For 2. halvår ud fra markedsprisen fundet ud fra billigste eksterne bud

Punkt 1 indeholder vores vurdering og anbefalinger. Under punkt 2 gennemgås det retlige grundlag, herunder reglerne om opkrævning af beløb, dels for kommunens udgifter til fortovsrenhold udført for grundejernes regning, dels for kommunens administrative udgifter i forbindelse med administrationen af en sådan fortovsrenholdelsesordning.

1. VURDERING OG ANBEFALING

Vejlovens § 72, stk. 2, og § 137 angiver rammerne for, hvor meget der må opkræves for selve fortovsrenholdelsesydelsen (billigste pris fundet efter proceduren i § 137), og hvor meget der må opkræves i administrative udgifter i forbindelse med administrationen af en sådan fortovsrenholdelsesordning (9 pct. af udgifterne til selve renholdelsesarbejdet). Udgifterne, herunder hvilke udgifter der knytter sig til selve renholdelsesarbejdet, og hvilke udgifter der knytter sig til administrative opgaver, skal kunne dokumenteres.

De 9 pct. af udgifterne til fortovsrenholdet er udtryk for det maksimale beløb, der kan opkræves i administrationstillæg hos grundejerne. Har de administrative udgifter været lavere end 9 pct. – f.eks. svarende til 5 pct. af udgiften til selve renholdelsesarbejdet – er det kun 5 pct., der må opkræves. I forhold til størrelsen af administrationstillægget på

maksimalt 9 pct. af udgifterne til renholdelsesopgaven er der ikke forskel på, om det er kommunen selv eller en ekstern part, der varetager renholdelsesopgaven.

Som bl.a. uddybet i vores notat af 2. august 2018 er det uafklaret og tvivlsomt, om Københavns Kommune har været forpligtet til at konkurrenceudsætte fortovsordningen på et tidligere tidspunkt. Dette spørgsmål kan imidlertid bl.a. have betydning for størrelsen af det beløb, Københavns Kommune lovligt kan opkræve fra grundejerne som betaling for fortovsrenhold og dermed også for det beløb, som kan opkræves i administrationstillæg.

For så vidt angår den del af 2018, hvor der ikke er fundet en billigste pris i medfør af vejlovens § 137, og hvor vi – som bl.a. uddybet i vores notat af 2. august 2018 – mener, at der sagligt kan argumenteres for, at Københavns Kommune heller ikke har været forpligtet til finde en sådan billigste pris – **anbefaler** vi, at forvaltningen afregner fortovsstaksterne ud fra forvaltningens kontrolbud. Det bemærkes herved, at forvaltningens kontrolbud efter det oplyste over for os svarer til de faktiske omkostninger, forvaltningen har haft til selve renholdelsesarbejdet. Herudover er forvaltningen for denne periode berettiget – men ikke forpligtiget – til at beregne et administrationstillæg på højst 9 pct. af renholdelsesudgifterne, i det omfang der er dokumentation for administrative udgifter svarende til mindst dette beløb (f.eks. i form af udgifter til tilsyn, klagesagsbehandling, m.v.).

For så vidt angår den del af 2018, hvor der eventuelt måtte være fundet en billigste pris ved et udbud, vil kommunen dels kunne opkræve den billigste pris fundet efter proceduren i § 137, dels eventuelle administrative udgifter, kommunen og/eller den eksterne part har haft i perioden til administration af ordningen. De administrative udgifter må dog maksimalt udgøre 9 pct. af udgiften til selve renholdelsesarbejdet. Vi **anbefaler** derfor, at kommunen for denne periode beregner fortovsstaksterne ud fra den billigste pris fundet ved udbuddet. Kommunen er i tillæg hertil berettiget – men ikke forpligtiget – til at indregne et beløb svarende til et administrationstillæg på maksimalt 9 pct. for dokumenterede administrative udgifter.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1. Vejlovens § 72, stk. 2

Det fremgår af vejlovens § 72, stk. 2:

”Stk. 2. Vejmyndigheden skal sikre, at arbejdet udføres billigst muligt ved gennemførelse af proceduren i § 137, når den udfører arbejde for ansøgers

regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg efter § 30.”

Af forarbejderne til § 72, stk. 2, fremgår det, jf. lovforslag nr. L 20 af 8. oktober 2014, de specielle bemærkninger til § 72:

”Formålet med bestemmelsen er at sikre, at grundejerne ikke afholder større udgifter, end markedet tilsiger. Der findes tilsvarende bestemmelser i privatvejsloven for de situationer, hvor kommunalbestyrelsen bestemmer, at den forestår udførelsen af pålagte pligter. Det foreslås endvidere som noget nyt i forhold til den gældende renholdelseslovs § 10, at vejmyndigheden i disse tilfælde skal kunne medregne et administrationstillæg, således som det er beskrevet i forslagets § 30. Det betyder, at vejmyndigheden kan medregne dokumenterede administrative udgifter til en værdi svarende til maksimalt 9 pct. af udgifterne til selve renholdelses- eller vintervedligeholdelsesarbejdet.”

Som det fremgår af vejlovens § 72, stk. 2, og forarbejderne til bestemmelsen sammenholdt med vejlovens § 137 om konkurrenceudsættelse, indeholder vejloven både rammer for, hvor meget der må opkræves for selve renholdelsesydelser (billigste pris fundet efter proceduren i § 137), og hvor meget der herudover må opkræves i administrationstillæg (maksimalt 9 pct. af udgifterne til selve renholdelsesarbejdet).

2.1.2. Vejlovens § 30

For så vidt angår selve beregningen af administrationstillægget, som kan opkræves i tillæg til dokumenterede udgifter til selve renholdelsesarbejdet, henviser vejlovens § 72, stk. 2, sidste punktum, til vejlovens § 30. Det fremgår af vejlovens § 30, der handler om fastsættelse af administrationsbidrag i forbindelse med opkrævning af vejbidrag:

”Vejmyndigheden kan kræve et administrationstillæg. Administrationstillægget udgør vejmyndighedens dokumenterede administrative udgifter ved de anlæg, der er nævnt i § 27, stk. 1, 2. pkt. Administrationstillægget kan dog højst udgøre 9 pct. af udgifterne efter §§ 27 og 29, medmindre andet er aftalt med de bidragspligtige grundejere.

Stk. 2. Renter kan ikke medregnes.”

Af forarbejderne til § 30 i vejloven fremgår, jf. de specielle bemærkninger til lovforslag nr. L 20 af 8. oktober 2014:

”Bestemmelsen er ny og erstatter den gældende vejbidragslovs § 4, stk. 5.

Efter den gældende vejbidragslov § 4, stk. 5, kan der til anlægsudgifterne medregnes et administrationstillæg på højst 9 pct. af anlægsudgifterne. Eventuelle udgifter til bistand til rådgivende ingeniører kan medregnes efter regning, men administrationstillægget kan ikke medregnes for den del af arbejdet, hvortil rådgivende ingeniørbistand har været benyttet.

Den foreslåede bestemmelse viderefører i det væsentlige indholdet i den gældende vejbidragslov § 4, stk. 5, så vejmyndigheden som hidtil kan medregne et administrationstillæg på højst 9 pct. af anlægsudgifterne med de undtagelser, der følger af forslagets § 31. I forhold til den gældende bestemmelse foreslås det dog, at sidste pkt. udgår således, at i det omfang, der har været eksterne konsulenter til projekteringen af anlægget, indgår denne udgift efter regning i anlægsudgifterne. Dette betyder, at vejmyndigheden efter det foreslåede maksimalt kan opkræve et administrationstillæg svarende til de faktiske administrative udgifter, vejmyndigheden har haft ved projektet, herunder udgiften til eksterne konsulenter anvendt til administrative opgaver. Disse udgifter skal kunne dokumenteres.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det dermed, at grundejerne ikke pålægges udgifter til kommunernes administration, der overstiger udgifterne til selve anlægsprojektet.

I de administrative udgifter indgår bl.a. udgifter til gennemførelse af partshøringer, beregning af udgiftsfordelinger, besvarelse af indsigelser mv., indhentning af tilbud, tilsyn med vej- og gravearbejder og opkrævning af vejbidrag.

I forbindelse med opgørelsen af vejmyndighedens egne administrative udgifter kan vejmyndigheden medregne samtlige udgifter, der er forbundet med administrationen af det pågældende vejprojekt, herunder lønnen til vejmyndighedens ansatte, så længe vejmyndigheden herved ikke oppebærer indtægter til dækning af sin øvrige drift.

I det omfang eksterne konsulenter har været anvendt til administrative opgaver, indgår denne udgift i vejmyndighedens dokumentation for, at der rent faktisk har været administrative omkostninger svarende til mindst det opkrævede administrationstillæg.

Vejmyndigheden kan dog, efter aftale med de bidragspligtige grundejere, opkræve udgiften anvendt til administrative opgaver ud over de nævnte 9 pct.”

Som det bl.a. fremgår af citatet, viderefører vejlovens § 30 i det væsentlige § 4, stk. 5, i den tidligere vejbidragslov dog således, at eventuelle udgifter til eksterne konsulenter til selve renholdelsesarbejdet kan opkræves efter regning og dermed indgår på lige fod med kommunens egne udgifter til renholdelsesarbejdet i beregningsgrundlaget for de 9 pct., der kan opkræves i administrationstillæg, at eventuelle udgifter til eksterne konsulenter til forvaltningens administrative opgaver indgår i kommunens dokumentation for afholdte administrative udgifter, og at forvaltningens udgifter i alle tilfælde skal kunne dokumenteres.

Herved sikres det, at grundejerne ikke pålægges udgifter til kommunens administration, der overstiger udgifterne til det arbejde, kommunen udfører for borgernes regning. Alle dokumenterbare administrative udgifter kan kræves dækket inden for de 9 pct. af udgiften til renholdelsesarbejdet, så længe der ikke er tale om, at kommunen som vejmyndighed oppebærer indtægter til dækning af sin øvrige drift.

2.1.3. Vejbidragslovens § 4, stk. 5

Vejlovens § 30 viderefører altså i det væsentlige vejbidragslovens § 4, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1104 af 16. september 2010. Retskilderne knyttet til denne bestemmelse er derfor fortsat relevante fortolkningsbidrag i forhold til forståelsen af, hvilke udgiftsposter der indgår i beregningen efter vejlovens § 72, stk. 2, sidste punktum, jf. § 30.

Det fremgår af den tidligere vejbidragslovs § 4, stk. 5:

”Stk. 5. Til anlægsudgifterne kan medregnes et administrationstillæg på højst 9 pct. af anlægsudgifterne. Renter kan ikke medregnes. Eventuelle udgifter til bistand af rådgivende ingeniør kan medregnes efter regning, men administrationstillæg kan da ikke medregnes for den del af arbejdet, hvortil rådgivende ingeniørbistand har været benyttet.”

Som fremhævet ovenfor er den væsentligste ændring i forhold til denne bestemmelse, at sidste punktum ikke længere er udtryk for gældende ret, idet eventuelle udgifter til eksterne konsulenter nu skal deles op på udgifter til konsulenternes "anlægsarbejde" (her udgifter til den eksterne parts fortovsrenhold) og på udgifter til konsulenternes varetagelse af administrative opgaver. Førstnævnte udgifter dækkes efter regning og indgår i beregningen af anlægsudgifter og dermed i det beløb, administrationstillægget på 9 pct. skal beregnes fra. Sidstnævnte udgifter indgår på lige fod med forvaltningens egne administrative udgifter.

Forarbejderne til bestemmelsen indeholder ikke yderligere relevante fortolkningsbidrag, jf. betænkning nr. 367 fra 1964 om forslag til lov om private fællesveje og lov om vejbidrag, side 107-108 og 115. Heller ikke det tidligere vejbidragscirkulære, cirkulære nr. 133 af 6. december 1985, punkt 8, indeholder på dette punkt relevante fortolkningsbidrag.

Der findes en del praksis fra ressortmyndighederne, herunder navnlig Vejdirektoratet, vedrørende vejbidragslovens § 4, stk. 5. Denne praksis angår imidlertid navnlig beregningen af administrationstillægget i forbindelse med anvendelsen af eksterne konsulenter, hvor reglerne nu er ændret. Fra praksis, som fortsat har interesse, kan dog henvises til Vejdirektoratets skrivelse af 18. oktober 2012. Af denne udtalelse fremgår bl.a., at de 9 pct. i administrationstillæg er udtryk for et maksimum, og at vejmyndighedens administrative udgifter skal kunne dokumenteres. Dette er fortsat gældende ret.

København, den 12. september 2018

Anders Valentiner-Branth

Lau Franzmann Berthelsen